

Αριθμός 53/1993

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Ε'

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την 25 Μαΐου 1992, με την εξής σύνθεση:

Μ. Δεκλερής, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Ε Τμήματος, Γ. Δεληγιάννης, Κ. Μενουδάκος, Σύμβουλοι, Μ. Καραμανώφ, Δ. Αλεξανδρή, Πάρεδροι. Γραμματέας η Γ. Σακελλαρίου, Γραμματέας του Ε Τμήματος.

Δ ι ά να δικάσει την από 12 Αυγούστου 1991 αίτηση :

τ ο υ Δήμου Ελευσίνος, ο οποίος δεν παρέστη, αλλά ο δικηγόρος που υπογράφει την αίτηση νομιμοποιήθηκε με απόσπασμα της Δημαρχιακής Επιτροπής,

κ α τ ά του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, ο οποίος παρέστη με τον Β. Βούκαλη, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

κ α ι κατά της παρεμβαίνουσας εταιρείας με την επωνυμία "Αώννυμος Εμπορική και Βιομηχανική εταιρεία ΠΕΤΡΟΛΑ ΕΛΛΑΣ, που εδρεύει στην Κηφισιά Αττικής, οδός Δ. 59, η οποία δεν παρέστη, αλλά ο δικηγόρος που υπογράφει την αίτηση νομιμοποιήθηκε με συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο.

Με την αίτηση αυτή ο αιτών Δήμος ζητεί να ακυρωθεί η υπ' αριθ.

Δ3/14050/Φ.6.3/19.6.1991 απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας & Τεχνολογίας και κάθε άλλη συναφής πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως της Εισηγήτριας, Παρέδρου Μ. Καραμανώφ.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον αντιπρόσωπο του Υπουργού, ο οποίος ζήτησε την απόρριψη της υπό κρίση αιτήσεως.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση, το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη κ α ι,

Α φ ο ύ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α

Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο Ν ό μ ο

1. Επειδή διά της υπό κρίσιν αιτήσεως, ασκουμένης κατά νόμον ατελώς και άνευ καταβολής παραβόλου, ζητείται παραδεκτώς η ακύρωσις της υπ' αριθ. Α.Π.

Δ3/14050/Φ.6.3/19.6.1991 αποφάσεως του Γενικού Γραμματέως του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, διά της οποίας εχορηγήθη εις την Α.Ε. "ΠΕΤΡΟΛΑ ΕΛΛΑΣ" άδεια λειτουργίας μονάδων επεκτάσεως του διύλιστηρίου της, κειμένου εις Ελευσίνα Ν. Αττικής, και ειδικώτερον (άδεια λειτουργίας) α) του συστήματος επεξεργασίας GASOIL (μονάδες υδροαποθειώσεως, υδρογόνου, αμίνης, επεξεργασίας οξίνου ύδατος, ανακτήσεως και στεροποιήσεως θείου) και β) του συστήματος επεξεργασίας υγρών αποβλήτων διά βιολογικού καθαρισμού.

2. Επειδή εις την δίκην παρεμβαίνει μετά προφανούς εννόμου συμφέροντος η ΑΕ "ΠΕΤΡΟΛΑ ΕΛΛΑΣ".

3. Επειδή κατά το άρθρον 24 παρ. 1 του Συντάγματος η προστασία του περιβάλλοντος αποτελεί υποχρέωσιν του Κράτους. Εξ άλλου διά των οδηγιών: α) 84/360/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 28.6.1984 "Σχετικά με την καταπολέμηση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προέρχονται από βιομηχανικές εγκαταστάσεις" (ΕΕΛ 188 της 16.7.1984) και β) 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 27.6.1985 "Γιά την εκτίμηση των επιπτώσεων ωρισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕΛ 175 της 5.7.1985) υπεχρεώθησαν τα κράτη μέλη εις την λήψιν μέτρων προς αποτροπήν της ρυπάνσεως και της υποβαθμίσεως του περιβάλλοντος διά της αξιολογήσεως των αμέσων και εμμέσων επιπτώσεων των έργων και δραστηριοτήτων

"αΤέλος διά του Ν. 1650/1986 "Γιά την προστασία του περιβάλλοντος" (Α' 160) αφ' ενός μεν προεβλέφθη η διά κοινής αποφάσεως του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ και του κατά περίπτωσιν αρμοδίου Υπουργού κατάταξις των έργων και δραστηριοτήτων εις τρεις κατηγορίας αναλόγως των επιπτώσεων των εις το περιβάλλον, αφ' ετέρου δε εθεσπίσθη η υποχρέωσις υποβολής μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων παρά των

ενδιαφερομένων διά την πραγματοποίησιν νέων ή την επέκτασιν και τον εκσυγχρονισμόν υφισταμένων έργων και δραστηριοτήτων περιλαμβανομένων εις τας ανωτέρω κατηγορίας, ως και εγκρίσεως όρων προστασίας του περιβάλλοντος παρά του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ τα των κατά περίπτωσιν συναρμοδίων Υπουργών. Το περιεχόμενον της εν λόγω μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων καθορίζεται διά κοινής αποφάσεως του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ και του κατά περίπτωσιν αρμοδίου Υπουργού (άρθρα 3 έως 6).

4. Επειδή κατ' εφαρμογήν των ανωτέρω διατάξεων εξεδόθη η υπ' αριθ. 69269/5387/24.10.1990 κοινή απόφασις των Υπουργών Εσωτερικών, Γεωργίας, Πολιτισμού, Εμπορικής Ναυτιλίας, Τουρισμού, Περιβάλλοντος-Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Βιομηχανίας-Ενέργειας και Τεχνολογίας και Μεταφορών και Επικοινωνιών (ΦΕΚ Β' 678/25.10.1990) με τίτλον "Κατάταξη έργων και δραστηριοτήτων σε κατηγορίες, περιεχόμενα Μελετών Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ), καθορισμός περιεχομένου ειδικών περιβαλλοντικών μελετών (ΕΠΜ) και λοιπές συναφείς διατάξεις, σύμφωνα με τον Ν. 1650/1986". Διά της αποφάσεως ταύτης τα διύλιστήρια αργού πετρελαίου κατετάγησαν εις την Ομάδα Ι της Κατηγορίας Α' των έργων και δραστηριοτήτων διά τα οποία απαιτείται η σύνταξις Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, κατά τα ειδικώτερον εις την απόφασιν εκτιθέμενα.

5. Επειδή, εξ άλλου, κατά τα άρθρα 1 και 2 του Ν.Δ ΚΣΤ/1912, 1, 2 και 7 του Β/Δ.τος της 15/21.10.1922, 1 του Ν. 3214/1955 και 1 και 3 του Α.Ν. 207/1967 διά την ίδρυσιν και λειτουργίαν οιασδήποτε μηχανολογικής εγκαταστάσεως απαιτείται προηγουμένως άδεια της Διοικήσεως, η οποία, κατά την χορήγησιν ή ανανέωσίν της, οφείλει, συν τοις άλλοις, να λαμβάνη υπ' όψιν και τον περιβάλλοντα την εγκατάστασιν χώρον υποκειμένον εις αλλοιώσιν εκ της τυχόν ρυπάνσεως, κακοσμίας, θορύβου ή άλλων ενοχλητικών ή ανθυγιεινών καταλείπων, ιδία οσάκις η εγκατάστασις ευρίσκεται εις κατωκειμένην περιοχόν. Τέλος, κατά το άρθρον 4 του Π.Δ/τος 1180/1981 (Α' 293), διά την κατά τας κειμένας διατάξεις χορήγησιν αδείας εγκαταστάσεως ή λειτουργίας εις τας κατονομαζομένας εις τον πίνακα 3 εγκαταστάσεις, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και τα διύλιστήρια πετρελαίου, απαιτείται προηγουμένως η υποβολή εις την Διεύθυνσιν Προστασίας Περιβάλλοντος του Υπουργείου Βιομηχανίας και Ενεργείας μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων τύπου Α1 της οποίας ο τύπος και το περιεχόμενον καθορίζονται εις το Παράρτημα Α του διατάγματος.

6. Επειδή εκ της ειρημένης διατάξεως του άρθρου 24 του Συντάγματος και των συναφών προς αυτήν ανωτέρω διατάξεων συνάγεται ότι η επιβαλλομένη εις την πολιτείαν υποχρέωσις προστασίας του περιβάλλοντος δέον να αποτελή θεμελιώδη γνώμονα κατά την λήψιν των δημοσίων αποφάσεων που επιτρέπουν δραστηριότητες συνεπαγομένας προς την αναγκαστική ανάπτυξη και ιδίως προς την ίδρυσιν, επέκτασιν, εκσυγχρονισμόν και λειτουργίαν των βιομηχανιών, εις τρόπον ώστε η μεν έρευνα των συναφών περιβαλλοντικών οικονομικών και τεχνικών ζητημάτων να γίνεται όχι χωριστά αλλά με πλήρη αλληλοσυσχέτισιν, η δε απόφαση να διέπεται προεχόντως από την επικρατεστέραν αρχήν της προλήψεως της βλάβης του περιβάλλοντος. Ειδικώτερον δε κατά την χορήγησιν αδείας λειτουργίας πάσης μηχανολογικής εγκαταστάσεως δέον πρωτίστως να λαμβάνεται υπ' όψιν η επίδρασις αυτής επί του φυσικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος της περιοχής εν όψει και των τυχόν ιδιαιτέρων χαρακτηριστικών τούτου, αποκλειομένης της χορηγήσεως της αδείας εις περίπτωσιν κατά την οποίαν απειλείται σοβαρά βλάβη ή αλλοιώσις αυτού ή κίνδυνος διά την υγείαν ανθρώπων. Πάντως, όμως, η κρίσιμος αύτη εκτίμησις υπόκειται εις τον τελικόν έλεγchon του ακυρωτικού δικαστού, δυναμένου να σχηματίση ιδίαν δικανικήν πεποίθησιν διά παντός μέσου.

7. Επειδή, εν προκειμένω, διά της υπ' αριθ. 43/13.3.1987 πράξεως του Υπουργικού Συμβουλίου (Α' 38), εκδοθείσης δυνάμει του άρθρου 4 του Ν. 1360/1983 (Α' 65) είχε χορηγηθή εις την παρεμβαίνουσαν ανώνυμον εταιρείαν, κατά παρέκκλισιν των σχετικών απαγορευτικών διατάξεων των άρθρων 4 και 5 του Π.Δ/τος 84/1984 (Α' 33) άδεια εγκαταστάσεως νέων μονάδων και εκσυγχρονισμού του εις Ελευσίνα Αττικής

κειμένου διύλιστηρίου της και, ειδικότερον, μεταξύ άλλων, άδεια κατασκευής μονάδων εξοικονομήσεως ενέργειας και επεξεργασίας υγρών αποβλήτων. Εν συνεχεία διά της υπ' αριθ. 25901/Φ.6.3/23.12.1987 αποφάσεως του Γενικού Γραμματέως του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, τροποποιηθείσης διά της υπ' αριθ. Π.12176/88.Φ.6.3/26.1.1989 τοιαύτης, είχε χορηγηθή εις την παρεμβαίνουσαν άδεια μηχανολογικής και κτιριακής επεκτάσεως διά τας ανωτέρω μονάδας. Τέλος, διά της ήδη προσβαλλομένης αποφάσεως εκορηγήθη εις την παρεμβαίνουσαν άδεια λειτουργίας των ως άνω μονάδων και δη (άδεια λειτουργίας) αφ' ενός μεν του συστήματος επεξεργασίας GASOIL (μονάδες υδροαποθειώσεως, υδρογόνου, αμίνης, επεξεργασίας οξίνου ύδατος@ανακτήσεως και στερεοποιήσεως θείου), αφ' ετέρου δε της μονάδος βελτιώσεως επεκτάσεως του συστήματος επεξεργασίας υγρών αποβλήτων.

8. Επειδή διά της υπό κρίσιν αιτήσεως προβάλλεται ότι η προσβαλλομένη άδεια λειτουργίας εξεδόθη κατά παράβασιν α) των άρθρων 2 παρ. 1, 5 παρ. 1, 24 παρ. 1 του Συντάγματος, β) της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως της Ρώμης, γ) των οδηγιών 84/360/ΕΟΚ και 85/337/ΕΟΚ περί υποβολής Μελετών Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων ως και των οδηγιών 82/501/ΕΟΚ και 87/216/ΕΟΚ "περί κινδύνου ατυχημάτων μεγάλης εκτάσεως που περικλείουν ωρισμένες βιομηχανικές δραστηριότητες", και γ) της ελληνικής νομοθεσίας περί χορηγήσεων αδειών λειτουργίας μηχανολογικών εγκαταστάσεων, προσέτι δε κατά πλάνην περί τα πράγματα και αναιτιολογήτως, διότι εκ της λειτουργίας των νέων μονάδων θα προκληθή ανεπίτρεπτος αύξησης ρύπων εις το ήδη λίαν βεβαρυμένον από της απόψεως ταύτης περιβάλλον της περιοχής και θα αυξηθούν ανεπιτρέπτως οι κίνδυνοι προκλήσεως ατυχήματος. Ως προκύπτει, όμως, εκ των στοιχείων του φακέλλου (βλ. μεταξύ άλλων, ΥΠΕΧΩΔΕ -Διεύθυνσις ΕΑΡΘ 10286/8.2.1991, ΥΠΕΧΩΔΕ Διεύθυνσις ΕΑΡΘ 10416/27.12.90, ΥΠΕΧΩΔΕ Διεύθυνσις Περιβαλλοντικού Σχεδιασμού 16222/22.4.91 και 16757/21.5.91, Νομαρχία Δυτικής Αττικής Διεύθυνσις Υγείας 8956/6.5.91, ΥΠΕΧΩΔΕ Διεύθυνσις ΕΑΡΘ 47972/27.12.1988, ΥΠΕΧΩΔΕ Διεύθυνσις ΕΑΡΘ 8555/27.2.1990 και 8069/24.1.1990, από εκθέσεις των : α) Γ. Καρδάση, Γεν. Διευθυντού της Γενικής Διευθύνσεως Περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, β) Θ. Λέκκα, Καθηγητού Περιβαλλοντικής Μηχανικής του Τμήματος Περιβάλλοντος του Πανεπιστημίου του Αιγαίου και γ) Δ. Συκιώτη, Καθηγητού του Τμήματος Περιβάλλοντος του Πανεπιστημίου Αιγαίου, αι οποίαι συνετάγησαν κατόπιν της υπ' αριθ. 4/1992 αποφάσεως της Επιτροπής Αναστολών του ΣτΕ), διά την χορήγησιν της προσβαλλομένης αδειάς λειτουργίας ετηρήθη η νόμιμος διαδικασία, συμπεριλαμβανομένης και της αξιολογήσεως των παρά της παρεμβαίνουσας εταιρείας υποβληθεισών Μελετών Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, αρχικής και συμπληρωματικής, αι οποίαι, μετά την επιβολήν και προσθέτων περιβαλλοντικών όρων, εκρίθησαν ότι καλύπτουν τας απαιτήσεις των ως άνω οδηγιών της ΕΟΚ (βλ. ιδίως ΥΠΕΧΩΔΕ, Διεύθυνσις ΕΑΡΘ 8555/27.2.90 και ΥΠΕΧΩΔΕ, Διεύθυνσις Περιβαλλοντικού Σχεδιασμού 16757/21.5.1991). Ειδικότερον ως προς το κρίσιμον ζήτημα της επιβαρύνσεως του περιβάλλοντος εκ της λειτουργίας των νέων μονάδων, εκ των προμνημονευθεισών ειδικών τεχνικών εκθέσεων προκύπτει ότι ως προς τας δύο κυριωτέρας ρυπογόνους ουσίας, ήτοι το διοξείδιον του θείου και τα οξειδία του αζώτου, η αναμενομένη αύξησης των εκπομπών των εκ της λειτουργίας των νέων μονάδων αντισταθμίζεται πλήρως εκ των επιβληθέντων διά την λειτουργίαν των μονάδων προσθέτων περιβαλλοντικών όρων (μονάδες εξοικονομήσεως ενέργειας, αλλαγή καυστήρων κλπ), εις τρόπον ώστε τελικώς να επιτυγχάνεται μείωσις αμφοτέρων των εν λόγω ρύπων, οι οποίοι διαμορφώνονται εις επίπεδα πολύ χαμηλότερα των ορίων ποιότητος της ΕΟΚ και του Παγκοσμίου Οργανισμού Υγείας. Τέλος, εκ των στοιχείων του φακέλλου προκύπτει ότι η μελέτη επικινδυνότητος των νέων εγκαταστάσεων, εξιολογηθείσα παρά του Φυσικού Τμήματος του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, εκρίθη πλήρης και σύμφωνος προς τας απαιτήσεις της Κοινής Υπουργικής Αποφάσεως 18187/272/24.2.1988 (ΦΕΚ 126/1988 τ. Β'), εκδοθείσης εις συμμόρφωσιν προς τας προμνημονευθείσας οδηγίας 82/501/ΕΟΚ και 87/216/ΕΟΚ, εξετιμήθη δε ότι οι

επιπτώσεις εις το περιβάλλον εκ πιθανών ατυχημάτων δεν υπερβαίνουν τα διεθνώς αποδεκτά όρια, η δ' έκτασις των επιπτώσεων αυτών διά τα περισσότερα πιθανά ατυχήματα περιορίζεται εντός των εγκαταστάσεων του διύλιστηρίου. Εν όψει των ανωτέρω η μεν προσβαλλομένη απόφασις έχει νόμιμον και επαρκή αιτιολογίαν, άπαντες οι κατ' αυτής προβαλλόμενοι λόγοι περί ανεπιτρέπτου επιβαρύνσεως του περιβάλλοντος κατά παράβασιν του εθνικού, κοινοτικού και διεθνούς δικαίου είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι.

9. Επειδή, κατά τα προεκτεθέντα, προκειμένης της χορηγήσεως αδείας εγκαταστάσεως των επιμάχων νέων μονάδων αυτής, η παρεμβαίνουσα εταιρεία υπέβαλεν το έτος 1987 εις την Διεύθυνσιν ΕΑΡΘ του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων Μελέτην Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων αφορώσαν εις τας εν λόγω επεκτάσεις τας συνταχθείσας επί τη βάσει των διατάξεων του τότε ισχύοντος Π.Δ. 1180/1981 (Α'). Κατά την αξιολόγησιν της Μελέτης παρά των αρμοδίων Υπηρεσιών εκρίθη αναγκαία η επιβολή και προσθέτων όρων προς πλήρη διασφάλισιν της περιβαλλοντικής προστασίας (βλ. υπ' αριθ. 47972/27.12.1988 έγγραφον της Διευθύνσεως ΕΑΡΘ, Υπουργείου ΠΕΧΩΔΕ). Κατόπιν δε τούτου υπεβλήθη παρά της παρεμβαίνουσας και συμπληρωματική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων. Αι εν λόγω μελέτες εκρίθησαν ικανοποιητικά και σύμφωνοι προς τας απαιτήσεις της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ και τας προδιαγραφάς του Παραρτήματος ΙΙΙ αυτής (βλ. 8069/24.1.1990, 8555/27.2.1990 έγγραφα Διευθύνσεως ΕΑΡΘ Υπουργείου ΠΕΧΩΔΕ εις απάντησιν σχετικήν επιστολήν Επιτροπής ΕΟΚ, 10416/27.12.1990 και 10286/8.2.1991 έγγραφα Διευθύνσεως ΕΑΡΘ Υπουργείου ΠΕΧΩΔΕ επί της ως άνω συμπληρωματικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων. Εν όψει τούτων, ο λόγος ακυρώσεως καθ' εν εν προκειμένω απητείτο η υποβολή και νέας Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων κατά το στάδιον εκδόσεως της αδείας λειτουργίας των νέων μονάδων Όασυντασσομένης συμφώνως προς τα οριζόμενα εις την προμνημονευθείσαν Κ.Υ.Α. 69269/5387/24.10.1990, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Διότι, κατά τα προεκτεθέντα, η υποβληθείσα κατά το προηγούμενον στάδιον (εκδόσεως της αδείας εγκαταστάσεως) Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, πέραν του ότι εκρίθη σύμφωνος προς τας διατάξεις του Π.Δ/τος 1180/1981, υπό το κράτος του οποίου υπέστη εν συνεχεία και μέχρι του χρόνου εκδόσεως της αδείας λειτουργίας επανειλημμένα συμπληρώσεις και προσαρμογάς κατά τας υποδείξεις των αρμοδίων Υπηρεσιών, εκρίθη δε τελικώς ως πληρούσα όλας τας απαιτήσεις της Οδηγίας 85/337/ΕΟΚ.

10. Επειδή ο λόγος ακυρώσεως περί μη τηρήσεως της διαδικασίας ενημερώσεως των πολιτών και των φορέων εκπροσωπήσεως των ως προς το περιεχόμενον της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, κατά το ειδικώτερον οριζόμενα εις την υπ' αριθ. 75308/5512/1990 κοινήν απόφασιν των Υπουργών Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Εθνικής Οικονομίας (ΦΕΚ Β' 691/1990), εκδοθείσαν κατ' εφαρμογήν του άρθρου 5 παρ. 2 του Ν. 1650/1986 και εις συμμόρφωσιν προς τας Οδηγίας 85/337/ΕΟΚ και 84/360/ΕΟΚ (ανακοίνωσις της Μελέτης εις το οικείον Νομαρχιακόν Συμβούλιον, δημοσιοποίησις αυτής μερίμνη του τελευταίου κλπ) είναι απορριπτέος ως απαράδεκτος, διότι στρέφεται πράγματι κατά της προηγηθείσης αδείας κτιριακής και μηχανολογικής εγκαταστάσεως, κατά την διαδικασίαν χορηγήσεως της οποίας υπεβλήθη, κατά τα προεκτεθέντα, η περί ης πρόκειται Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων.

11. Επειδή ο λόγος ακυρώσεως περί παραβάσεως των άρθρων 5 παρ. 1 και 102 παρ. 1 του Συντάγματος λόγω μη προηγουμένης ακροάσεως των απόψεων του αιτούντος Δήμου είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Διότι, της αδείας λειτουργίας χορηγουμένης κατ' εκτίμησιν της συνδρομής αντικειμενικών κατά τα προεκτεθέντα προϋποθέσεων του νόμου, η ακρόασις και άλλων ενδιαφερομένων, πέραν του αιτουμένου την άδειαν, οσονδήποτε χρήσιμος διά την έρευναν της περιπτώσεως, δεν απαιτείται υπό του Συντάγματος επί ποινή ακυρότητος της αδείας. Περαιτέρω δε ούτε εκ του άρθρου 102 του Συντάγματος υφίσταται υποχρέωσις ακροάσεως του οικείου Δήμου, διότι η χορήγησις αδείας λειτουργίας μηχανολογικής εγκαταστάσεως δεν είναι τοπική

υπόθεσις υπαγομένη εις την αποφασιστικήν αρμοδιότητα της τοπικής αυτοδιοικήσεως εν τη εννοία της εν λόγω συνταγματικής διατάξεως.

12. Επειδή, τέλος, ο λόγος ακυρώσεως καθ' ον δεν προεβλέφθη, ως έδει, στάδιον δοκιμαστικής λειτουργίας των νέων μονάδων, είναι απορριπτέος ως ερειδόμενος επί εσφαλμένης προϋποθέσεως, διότι, ως προκύπτει εξ αυτού του κειμένου της προσβαλλομένης αδείας ορθώς ερμηνευομένης, αυτή, κατά την ορθήν έννοιάν της, εχορηγήθη υπό του όρου της δοκιμαστικής λειτουργίας των νέων μονάδων επί ένα μήνα προς διαπίστωσιν της τηρήσεως απάντων των επιβληθέντων περιβαλλοντικών όρων, λαμβανομένων εν συνεχεία των επί τη βάσει του πορίσματος του σχετικού ελέγχου ενδεικνυομένων αποφάσεων.

13. Επειδή κατά το άρθρον 38 παρ. 1 του Ν.Δ/τος 170/1973 (άρθρ. 38 του π.δ./τος 18/1989), τα τυχόν λοιπά έξοδα της διαδικασίας εκκαθαριζόμενα από τον εισηγητή της υποθέσεως καταψηφίζοντας με την οριστική απόφαση σε βάρος του ηττηθέντος διαδίκου. Κατά την έννοιαν της ως άνω διατάξεως τα τυχόν έξοδα της διαδικασίας αναστολής, ούσης παρακολουθηματικής της κυρίας επ' ακυρώσεως δίκης, επιδικάζονται διά της οριστικής αποφάσεως. Κατά συνέπειαν δέον εν προκειμένω διά της παρούσης αποφάσεως να επιδικασθούν τα πραγματοποιηθέντα κατά την διαδικασίαν αναστολής καθ' ην εξεδόθησαν αι υπ' αριθ. αποφάσεις της Επιτροπής Αναστολών του ΣτΕ, έξοδα αμοιβής των συνταξάντων τας ειδικάς τεχνιτάς εκθέσεις καθηγητών του Τμήματος Περιβάλλοντος του Πανεπιστημίου Αιγαίου Διονυσίου Συκιώτη και Θεμιστοκλή Λέκκα, οριζόμενα εις 250.000 δρχ. δι' εκάτερον αυτών.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Απορρίπτει την υπό κρίσιν αίτησιν.

Δέχεται την ασκηθείσαν παρέμβασιν.

Επιβάλλει εις βάρος του αιτούντος Δήμου α) την δικαστικήν δαπάνην του Δημοσίου εκ δρχ. δεκατεσσάρων χιλιάδων (14.000) β) την δικαστικήν δαπάνην της παρεμβαινούσης εταιρείας εκ δρχ. πέντε χιλιάδων εξακοσίων (5.600) και γ) την δαπάνην αμοιβής των καθηγητών Δ. Συκιώτη και Θ. Λέκκα εκ δρχ. διακοσίων πενήντα χιλιάδων (250.000) εις έκαστον κατά τα εν τω αιτιολογικώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 2 Ιουλίου 1992 και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 14ης Ιανουαρίου 1993.

Ο Πρόεδρος του Ε Τμήματος Η Γραμματέας του Ε Τμήματος

Μ. Δεκλερής Γ. Σακελλαρίου

ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Εντέλλεται προς κάθε δικαστικό επιμελητή να εκτελέσει όταν του το ζητήσουν την παραπάνω απόφαση, τους Εισαγγελείς να ενεργήσουν κατά την αρμοδιότητά τους και τους Διοικητές και τα άλλα όργανα της Δημόσιας δυνάμεως να βοηθήσουν όταν τους ζητηθεί.

Η εντολή πιστοποιείται με την σύνταξη και την υπογραφή του παρόντος.

Αθήνα .....

Ο Πρόεδρος του Ε Τμήματος Η Γραμματέας του Ε Τμήματος